

[Anders Poulsen]

Tilsvarende problemer eller overvejelser kunne nok opstå i forbindelse med det af ministeren nævnte kontaktudvalg i skatteministeriet. Det er måske egentlig ikke særlig godt for retssikkerheden, at f. eks. advokater sidder sammen med forvaltningens embedsmænd og fortolker, og derefter skal advokaterne sammen med deres klienter måske møde ved domstolene og procedere imod disse fortolkninger. Jeg er ikke sikker på, at borgerne ville føle sig ganske trygge ved det.

Men det her omhandlede skattelovråd ville jeg nok tro var en rigtig nydannelse. Jeg tror, det kan sætte noget på plads i skattelovgivningen, og jeg vil gerne sige, at vi fra venstres side er positive over for nedsættelse af et sådant skattelovråd, navnlig når dets opgaver bliver koncentreret om selve lovgivningsfasen. Vi vil se positivt på nedsættelse af et skattelovråd og vil støtte noget sådant.

Thorndahl (FP):

Ved førstebehandlingen i sidste samling, den 29. januar 1980, tilkendegav mit partis ordfører, fru Kirsten Jacobsen, at vi i udvalget ville se positivt på forslaget. Det er en tilkendegivelse, som jeg på mit partis vegne kan fastholde i forbindelse med denne genfremsættelse. Jeg skal derfor kun knytte nogle enkelte bemærkninger til beslutningsforslaget.

Det fremgik meget tydeligt af førstebehandlingen i sidste samling, at en lang række ordførere var noget usikre over for forslaget, dets forudsætninger og dets konsekvenser, en usikkerhed, som jeg fuldt ud forstår baggrunden for. Bemærkningerne til dette forslag udgør jo kun ca. 25 linjer, hvor man dårlig nok får skitseret ideen.

Det forekommer mig derfor, at man med et så omfattende forslag, som der her er tale om, burde have bearbejdet det langt grundigere, end tilfældet har været, og naturligvis specielt i forbindelse med en genfremsættelse, hvor forslagets uklarhed og manglende bearbejdelse allerede er blevet konstateret og kritiseret af en række partiers ordførere. Forslaget giver mig også en fornemmelse af at være et lidt letkøbt forsøg på lidt stemmefiskeri i dette område, for den arbejdsindsats, der, i hvert fald sådan som det foreligger her, ligger bagved, behøver ikke at have været af

mere end et kvarters varighed, så jeg synes på den baggrund ikke, at det er helt rimeligt.

Om selve forslaget gælder, at det er et forsøg på at begrænse den omfattende vilkårlighed og tilfældighed og uoverskuelighed, som desværre karakteriserer en del af vores skatteadministration, og som allerede er ret godt dokumenteret. Forslaget må, i hvert fald hvis det er velment, være baseret på en tro på, at indkomstskattesystemet med en passende beskæring og pleje kan blive nogenlunde retfærdigt og rimeligt. Denne tro er naturligvis en tro som alle andre, men en tro, som fremskridtspartiet ikke deler. Vores opfattelse er den, at indkomstskattesystemet under mange års ukyndighed og ukvalificeret pleje er blevet så vildtvoksende, at der kun er én løsning, der er socialt, samfundsmæssigt og medmenneskeligt acceptabel, nemlig at hugge indkomstskatten om.

Men samtidig tror vi, at den skatteomlægning, der vil være en følge af indkomstskattens afvikling, er principielt langt rigtigere. Indkomstskatten er jo i sit princip en skat på arbejde, altså en skat på den værditilvækst, man gennem sin arbejdsindsats tilfører det danske samfund, og en skat, der bestemt ikke stimulerer til en forøget arbejdsindsats. Derfor vil fremskridtspartiet ikke indkomstbeskatte og dermed begrænse værditilvæksten og arbejdsindsatsen, men gennem en forbrugsbeskatning beskatte de værdier, som den enkelte borger gennem sit personlige forbrug fjerner fra samfundets samlede værdier.

På denne baggrund er det klart, at vor principielle og egentlige interesse i etableringen af et skattelovråd er særdeles begrænset.

Rahbæk Møller (SF):

Det skal ikke nægtes, at vi somme tider har følt et behov for et centralt organ til vurdering af nogle af de besynderlige skatteforslag, der kommer til behandling. Eksempelvis ville det have været interessant at se, hvad et sådant organ ville have sagt til forslaget om skattefrihed for tilskud til produktudvikling.

Når vi alligevel ikke kan støtte forslaget, skyldes det, at det er udtryk for en fundamental misforståelse. Det bygger på den tankegang, at det er muligt at nedsætte et neutralt, upolitisk organ, der kan fremsætte forslag om skattereformer. Netop skattepolitik er fundamentalt politisk, og det bør være og